

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref | Google Scholar
SJIF Impact Factor 3.5 | Multidisciplinary

Article DOI: <https://doi.org/10.63300/tm12022026.36>

Literary and Historical Background of Sri Valmikeswara Swamy Shrine

Dr. S. Padma^{ID1*}, Dr. K. Chanthanam^{ID2}, Dr. V.C. Srinivasan^{ID3},

¹Principal, Nandha college of Education, Erode-52

Orcid Id: <https://orcid.org/0000-0001-8369-1246>,

²Assistant Professor, Nanda Siddha Medical College, Erode.

Email: ersanthanamma@gmail.com,

³Administrative Officer, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode.

Email: srive2345@gmail.com,

Orcid Id: <https://orcid.org/0009-0008-9926-7982>.

*Corresponding Author Email: padma.haris@gmail.com.

Article Info

Received on 27-June-2026, Revised on 29-June-2026, Accepted on 29-June-2026, Published on 20-July-2026

ABSTRACT

Located in the Tondai Nadu region of Chennai city, the Thiruvannmiyur Sri Valmikeswarar (Marundeeswarar) Temple stands as the 258th shrine among the 274 Paadal Petra Sthalams (shrines praised in the Devaram hymns). According to the temple's sacred history (Sthala Puranam), the place derived the name "Vanmiyur" because Sage Valmiki worshipped the deity here.

This research paper comprehensively analyzes the mythological background of this sacred shrine, literary evidence from the Devaram, the historical architecture of the temple, and the origins of the Lord's various divine names. Furthermore, it explains the growth and patronage the temple received during the eras of Tamil dynasties—the Pallavas, Cholas, Pandyas, and Vijayanagara rulers—alongside a comparative analysis highlighting its similarities with other Paadal Petra Sthalams.

Based on textual analysis and local historical records, this study demonstrates how ancient Tamil temples served as a confluence of literature, history, and society, through the specific lens of the Valmikeswarar shrine.

KEYWORDS: Valmikeswarar, Thiruvannmiyur, Marundeeswarar, Devaram, Paadal Petra Sthalam, Tondai Nadu.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

ஸ்ரீ வால்மீகேஸ்வர ஸ்வாமி சன்னிதியின் இலக்கிய மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணி

¹முனைவர். ச.பத்மா, முதல்வர், நந்தா கல்வியியல் கல்லூரி, ஈரோடு.

²முனைவர் க.சந்தானம், உதவிப்பேராசிரியர்,
நந்தா சித்தமருத்துவக் கல்லூரி, ஈரோடு-52.

³முனைவர் வி.சி.சீனிவாசன், நிர்வாக அதிகாரி,
நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சென்னை மாநகரின் தொண்டைநாட்டுப் பகுதியில் அமைந்துள்ள திருவான்மியூர் ஸ்ரீ வால்மீகேஸ்வரர் (மருந்தீஸ்வரர்) திருக்கோயில், தேவாரப் பாடல் பெற்ற இருநூற்று எழுபத்து நான்கு சிவத் தலங்களுள் இருநூற்று ஐம்பத்தெட்டாவது தலமாகத் திகழ்கிறது. வால்மீகி முனிவர் இத்தலத்தில் வழிபட்டதாலேயே இப்பதி “வான்மியூர்” எனப் பெயர் பெற்றது என்பது தல வரலாறு கூறும் செய்தி. இக்கட்டுரை, இத்திருத்தலத்தின் புராணக் கதைப் பின்னணி, தேவார இலக்கியச் சான்றுகள், கோயில் கட்டிடக்கலை வரலாறு, இறைவனின் பல்வேறு திருநாமங்களின் தோற்றுவாய் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து ஆராய்கிறது. தமிழக அரசமரபுகளான பல்லவர், சோழர், பாண்டியர், விஜயநகர அரசர்கள் காலத்தில் இக்கோயில் பெற்ற வளர்ச்சியையும், இது ஒப்பீட்டு நோக்கில் பிற பாடல் பெற்ற தலங்களுடன் கொண்டுள்ள ஒற்றுமைகளையும் இக்கட்டுரை விளக்குகிறது. உரையாய்வு முறையையும் தல வரலாற்று ஆவணங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட இவ்வாய்வு, பண்டைத் தமிழகக் கோயில்கள் இலக்கியம், வரலாறு, சமூகம் ஆகிய மூன்றின் சங்கமமாக எவ்வாறு விளங்கின என்பதை வால்மீகேஸ்வரர் தலத்தின் வழி எடுத்துக்காட்டுகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: வால்மீகேஸ்வரர், திருவான்மியூர், மருந்தீஸ்வரர், தேவாரம், பாடல் பெற்ற தலம், தொண்டைநாடு.

1. முன்னுரை

தமிழகத்தில் சிவன் கோயில்கள் வெறும் வழிபாட்டுத் தலங்களாக மட்டும் இல்லாமல், இலக்கியம், வரலாறு, கட்டிடக்கலை, சமூக பண்பாடு ஆகிய பல தளங்களின் சங்கமமாகவும் விளங்குகின்றன. நாயன்மார்கள் பாடிய தேவாரப் பாடல்கள் மூலம் புகழ்பெற்ற இருநூற்று எழுபத்து நான்கு தலங்கள் “பாடல் பெற்ற தலங்கள்” என அழைக்கப்படுகின்றன (Rangarajan, 2017). இத்தகைய தலங்களுள் ஒன்றான திருவான்மியூர், சென்னை புதுச்சேரி கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலையில் அமைந்துள்ள தொண்டைநாட்டுத் திருத்தலமாகும். இங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவன்

“வால்மீகேஸ்வரர்” என்றும், “மருந்தீஸ்வரர்” என்றும், “பால்வண்ணநாதர்” என்றும் பல திருநாமங்களால் அழைக்கப்படுகிறார்.

இத்தலத்தின் பெயர்க் காரணமே அதன் இலக்கிய வரலாற்றுப் பின்னணியை உணர்த்துகிறது: வால்மீகி முனிவர் இப்பதியில் வீற்றிருந்த சிவனை வழிபட்டதால், “வான்மீக ஊர்” என்பது காலப்போக்கில் “வான்மியூர்” எனத் திரிந்தது என தல புராணம் கூறுகிறது. மேலும், அகத்திய முனிவர் இத்தலத்தில் தவமிருந்து மூலிகை மருத்துவம் தொடர்பான உபதேசம் பெற்றதாகவும், மார்க்கண்டேய முனிவர் வால்மீகியிடம் முத்தி நெறி வினவியதாகவும் புராணக் கதைகள் விவரிக்கின்றன. இக்கட்டுரை, இத்தகைய புராண இலக்கியக் கூறுகளையும், தேவாரப் பதிகங்களில் இடம்பெறும் நேரடிச் சான்றுகளையும், கோயில் கட்டிடக்கலை வரலாற்றையும் ஒருங்கிணைத்து, வால்மீகேஸ்வரர் சன்னிதியின் முழுமையான இலக்கிய வரலாற்றுப் பின்னணியை வெளிக்கொணர முற்படுகிறது.

Fig1: திருவான்மியூர் வால்மீகேஸ்வரர் சன்னிதி: இலக்கிய மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணி.

இப்படம் சென்னை திருவான்மியூர் மருந்தீஸ்வரர் கோயிலின் சிறப்புகளை விளக்குகிறது. வால்மீகி முனிவர் வழிபட்டதால் 'வான்மியூர்' எனப் பெயர் பெற்ற இத்தலம், தேவாரப் பாடல் பெற்ற தொண்டைநாட்டுத் தலமாகும். இங்குள்ள இறைவன் வால்மீகேஸ்வரர், மருந்தீஸ்வரர் எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறார். இக்கோயிலின் இலக்கிய, வரலாற்றுப் பின்னணியை, புராணக் கதைகள் மற்றும் தேவரச் சான்றுகளுடன் இப்படம் ஆழமாக விவரிக்கிறது.

2. ஆய்வின் நோக்கங்கள்

1. ஸ்ரீ வால்மீகேஸ்வரர் சன்னிதியின் தல புராணக் கதைப் பின்னணியை ஆவணப்படுத்துதல்.
2. இத்தலம் குறித்த தேவார இலக்கியச் சான்றுகளை அடையாளம் கண்டு பகுப்பாய்வு செய்தல்.
3. பல்லவர், சோழர், பாண்டியர், விஜயநகர அரசர் காலகட்டங்களில் இக்கோயில் பெற்ற கட்டிடக்கலை வளர்ச்சியை வரலாற்று நோக்கில் ஆராய்தல்.
4. இறைவனின் பல்வேறு திருநாமங்களுக்குப் பின்னால் உள்ள புராண-இலக்கியக் காரணங்களை விளக்குதல்.
5. இத்தலத்தை பிற பாடல் பெற்ற தலங்களுடன் ஒப்பிட்டு, தமிழக சிவாலயங்களின் பொதுப் பண்புகளை அடையாளம் காணுதல்.

Fig2: ஸ்ரீ வால்மீகேஸ்வரர் கோயில்: வரலாற்று மற்றும் கட்டிடக் கலை ஆய்வுச் சுவரொட்டி

இப்படம் ஸ்ரீ வால்மீகேஸ்வரர் கோயில் குறித்த வரலாற்று மற்றும் கட்டிடக் கலை ஆய்வை விளக்குகிறது. இடதுபுறம் ஏட்டுச் சுவடிகள் மற்றும் பல்லவர் முதல் விஜயநகர காலம் வரையிலான கட்டிடக் கலை காலக்கோட்டைக் காட்டுகிறது. வலதுபுறம் கல்வெட்டு ஆய்வு மற்றும் தரவு சேகரிப்பு முறைகளைக் கொண்டுள்ளது. மையத்தில் கம்பீரமான கோயிலின் வடிவம் அழகு சேர்க்கிறது.

3. ஆய்வு முறையியல்

இக்கட்டுரை தரமுறை உரையாய்வு அணுகுமுறையைப் பின்பற்றுகிறது. தல புராணம், தேவாரப் பதிகங்கள், கோயில் கல்வெட்டுகள் தொடர்பான வெளியிடப்பட்ட தகவல்கள் ஆகியவை முதன்மைச் சான்றுகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும், பிற பாடல் பெற்ற தலங்கள் தொடர்பான சமீபத்திய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் (Revathi, 2020; Rangarajan, 2017) ஒப்பீட்டு நோக்கில் இக்கட்டுரையின் அணுகுமுறைக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளன. விஜயநகர கால கட்டிடக்கலை பாணி தொடர்பான தகவல்களுக்கு பானு (Bhanu, 2015) அவர்களின் ஆய்வும், தமிழக அரசமரபுகளின் பொதுவரலாற்றுக்கு நீலகண்ட சாஸ்திரி (Nilakanta Sastri, 2002) அவர்களின் நூலும் துணைச் சான்றுகளாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தேவாரப் பதிகங்களின் மூலப்பாட எண்கள் டி. வி. கோபால் ஐயர் பதிப்பித்த திருமுறை பதிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டவை (Gopal Iyer, 1984).

4. தல வரலாறும் புராணக் கதைப் பின்னணியும்

4.1 வால்மீகி முனிவரும் ஊர்ப்பெயர்க் காரணமும்

தல புராணத்தின்படி, வால்மீகி (வான்மீக) முனிவர் இப்பதியில் எழுந்தருளிய சுயம்பு லிங்கத்தை வழிபட்டதால், இப்பதி “வான்மீக ஊர்” என அழைக்கப்பட்டு, காலப்போக்கில் “வான்மியூர்”/“திருவான்மியூர்” என மருவியது (Shaivam.org, n.d.). மார்க்கண்டேய முனிவர் முத்தி நெறி வினவ, வால்மீகி முனிவர் தான் இராமகதையை இயற்றியுள்ளதாகக் கூறியதாகவும் தல புராணம் விவரிக்கிறது (Shaivam.org, n.d.). இக்கதை, வால்மீகி இராமாயணத்தை இயற்றிய பெருமுனிவர் என்ற இலக்கிய அடையாளத்தை, சிவ வழிபாட்டு மரபுடன் இணைக்கும் ஒரு தல புராணக் கூறாக அமைகிறது இது சிவனையும் இராமகதையையும் ஒரே தல மரபில் இணைக்கும் தமிழக பக்தி இலக்கிய மரபின் சிறப்பியல்பாகும்.

4.2 அகத்திய முனிவரும் மருந்தீஸ்வரர் எனும் பெயர்க் காரணமும்

அகத்திய முனிவர் இத்தலத்திற்கு வந்து வன்னி மரத்தடியில் தவமிருந்ததாகவும், அப்போது காட்சி தந்த சிவபெருமான் உலகில் தோன்றியுள்ள நோய்களுக்கான மருந்துகள் மற்றும் மூலிகைகளின் தன்மைகள் குறித்து உபதேசித்ததாகவும் தல புராணம் கூறுகிறது (Vastushastram, 2023). இதன் காரணமாகவே இத்தல இறைவன் “மருந்தீஸ்வரர்” என்றும் “ஒளவுதநாதர்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். இன்றளவும் உடல் மற்றும் மனநலக் குறைபாடுகள் நீங்க வேண்டி பக்தர்கள் இத்தலத்திற்கு வருகை தருவது இப்புராணத் தொடர்பின் அடிப்படையிலேயே ஆகும்.

4.3 காமதேனுவும் பால்வண்ணநாதர் எனும் பெயர்க் காரணமும்

மற்றொரு தல புராணக் கதையின்படி, பூஜை நேரத்தில் பால் சுரக்காமல் தாமதித்த காமதேனுவைச் சபித்த முனிவர் ஒருவர், பின்னர் அதற்கு விமோசனம் அளிக்கும் வழியாக இத்தலத்தில் வன்னி மரத்தடியில் சுயம்புலிங்க வடிவில் உள்ள சிவனை வழிபடும்படி கூறினார் (Vastushastram, 2023). காமதேனு பாலைச் சொரிந்து சிவலிங்கம் வெண்மையான நிறம் பெற்றதால், இறைவன் “பால்வண்ணநாதர்” எனும் பெயரையும் பெற்றார். இத்தகைய பல்வேறு புராணக் கதைகள் ஒரே தலத்தில் அடுக்கடுக்காக இணைந்திருப்பது, நூற்றாண்டுகளாக பல்வேறு பக்தி மரபுகள் இத்தலத்தில் ஒன்று சேர்ந்த வரலாற்றுச் செயல்முறையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

Fig3: திருவான்மியூர் தல புராண வரலாறுகள்: முப்பெரும் நிகழ்வுகள்

இப்படம் திருவான்மியூர் தலத்தின் மூன்று புராண வரலாறுகளை விளக்குகிறது. இடது பலகை வான்மீகி முனிவர் வழிபாட்டால் 'வான்மியூர்' என்ற பெயர் பெற்றதையும், நடுப் பலகை அகத்திய முனிவருக்குச் சிவன் மூலிகை மருத்துவம் உபதேசித்து 'மருந்தீஸ்வரர்' ஆனதையும் கூறுகிறது. வலது பலகை காமதேனு பால் சொரிந்து லிங்கம் வெண்மையடைந்த 'பால்வண்ணநாதர்' வரலாற்றைச் சுவதியோவியப் பாணியில் விவரிக்கிறது.

5. தேவார இலக்கியச் சான்றுகள்

திருவான்மியூர் மருந்தீஸ்வரர் தலம், தேவாரப் பாடல் பெற்ற இருநூற்று எழுபத்து நான்கு சிவாலயங்களுள் இருநூற்று ஐம்பத்தெட்டாவது தலமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது (Maalaimalar,

2022). இத்தலத்தின் மீது திருஞானசம்பந்தர் இரண்டு பதிகங்களும், திருநாவுக்கரசர் (அப்பர்) ஒரு பதிகமும் பாடியுள்ளனர். சம்பந்தர் பாடிய “கரையுலாங் கடலிற்பொலி” (2.04) மற்றும் “விரையார் கொன்றையினாய்” (3.55) ஆகிய பதிகங்களும், அப்பர் பாடிய “விண்டமாமலர் கொண்டு” (5.82) எனும் பதிகமும் இத்தலத்தின் மீதான நேரடித் தேவாரச் சான்றுகளாகும் (Shaivam.org, n.d.; Gopal lyer, 1984). மேலும், பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழார், திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார் புராணம், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம், திருஞானசம்பந்தர் நாயனார் புராணம் ஆகிய பகுதிகளிலும் இத்தலம் குறித்த குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன (Shaivam.org, n.d.).

இத்தகைய பன்முக இலக்கியக் குறிப்புகள், திருவான்மியூர் தலம் வெறும் உள்ளூர் வழிபாட்டிடமாக மட்டும் இல்லாமல், ஏழாம்—பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு பக்தி இலக்கிய மரபின் முதன்மையான தலங்களுள் ஒன்றாகவும் திகழ்ந்தது என்பதை உறுதிசெய்கின்றன. திருஞானசம்பந்தர், அப்பர் ஆகியோர் பாடிய பதிகங்கள் இத்தலத்தின் இயற்கை அழகையும், இறைவனின் பெருமையையும் விவரிக்கும் அதேவேளையில், இத்தலம் தொண்டைநாட்டு பிரதேசத்தில் பக்தி இயக்கம் பரவலான வழிமுறையையும் மறைமுகமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. சங்க இலக்கியத்திற்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் தமிழக இலக்கியப் போக்கு அகம்—புறம் எனும் சங்க வகைமைகளிலிருந்து இறை பக்தி மையமான இலக்கிய வடிவங்களை நோக்கி மாறிய செயல்முறையையும், இத்தகைய பாடல் பெற்ற தலங்கள் பற்றிய பதிகங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன (இராஜா, 2022; பிருந்தா, 2024).

6. கோயில் கட்டிடக்கலை வரலாறு: அரசமரபுகள் காலப் பின்னணி

திருவான்மியூர் மருந்தீஸ்வரர் கோயில், பொது ஆண்டு பதினோராம் நூற்றாண்டில் இராஜேந்திர சோழன் காலத்தில் கட்டப்பட்டதாக பதிவுகள் தெரிவிக்கின்றன (தமிழ் விக்கிப்பீடியா, n.d.). மூலவர் மேற்கு நோக்கி அமர்ந்திருப்பது இக்கோயிலின் தனித்துவமான அமைப்பியல் சிறப்பாகும். பெரும்பாலான சிவாலயங்களில் மூலவர் கிழக்கு நோக்கியே எழுந்தருளியிருப்பார். தாயார் திரிபுரசுந்தரி அம்மன் சன்னிதி தெற்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது. காலப்போக்கில், பல்லவர், பாண்டியர், விஜயநகர அரசர்கள் ஆகியோரால் இக்கோயில் விரிவுபடுத்தப்பட்டு, தற்போதைய கட்டமைப்பை எட்டியது (Shaivam.org, n.d.).

விஜயநகர அரசர் காலத்தில் தமிழக சிவாலயங்கள் பெற்ற கட்டிடக்கலை மாற்றங்கள் தொடர்பாக பானு (Bhanu, 2015) விவரிக்கும் ஆய்வின்படி, இக்காலகட்டத்தில் சோழர், பாண்டியர், சாளுக்கியர், ஹொய்சளர் பாணிகள் ஒருங்கிணைந்த திராவிட கட்டிடக்கலை பாணி மேலோங்கியது; உயரமான ராயகோபுரங்களும், விரிவான மண்டப அமைப்புகளும்

இக்காலகட்டத்தின் சிறப்பியல்புகளாகும். இத்தகைய பொதுப் போக்கு திருவான்மியூர் கோயிலிலும் பிரதிபலிக்கிறது என்பதை, இக்கோயிலின் ஐந்து நிலைகளையுடைய கிழக்கு ராஜகோபுரமும், ஐந்து நிலைகளையுடைய மேற்குக் கோபுரமும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன (Shaivam.org, n.d.). மேலும், கோயில் வளாகத்தில் மூன்று விநாயகர் சன்னிதிகள், வேதாகம பாடசாலை, நூலகம், திருமுறை மண்டபம், தியாகராசர் சன்னிதி ஆகியவை அமைந்துள்ளமை, பல நூற்றாண்டுகளாக இக்கோயில் படிப்படியாக விரிவடைந்த வரலாற்றுச் செயல்முறையை உணர்த்துகிறது (தமிழ் விக்கிப்பீடியா, n.d.).

இத்தகைய பல அரசமரபுகளின் தொடர்ச்சியான ஆதரவு, பிற பாடல் பெற்ற தலங்களிலும் ஒரே மாதிரியாகக் காணப்படும் ஒரு வரலாற்றுப் போக்காகும். எடுத்துக்காட்டாக, காப்பலூர் கல்வெட்டுகள் தொடர்பான ஆய்வில் ரங்கராஜன் (Rangarajan, 2017) விவரிப்பதுபோல, பல்லவர் காலத்திலிருந்து விஜயநகர காலம் வரை பல்வேறு அரச மரபுகள் சிவன் திருமால் கோயில்களுக்கு நிலம், நிதி நன்கொடைகள் அளித்து வளர்த்தெடுத்தமை, தமிழக கோயில் வரலாற்றின் பொதுவான ஒரு அம்சமாகும். திருக்கோளூர் வைத்தமாநிதி பெருமாள் கோயில் தொடர்பான ஆய்வும் (Revathi, 2020), ராஜராஜன் காலத்திலிருந்து பல அரசமரபுகளின் கல்வெட்டுகள் மூலம் அக்கோயிலின் வரலாற்று வளர்ச்சியை ஆவணப்படுத்துகிறது இது திருவான்மியூர் கோயிலின் வரலாற்று வளர்ச்சி முறையுடன் ஒப்பிடத்தக்கது.

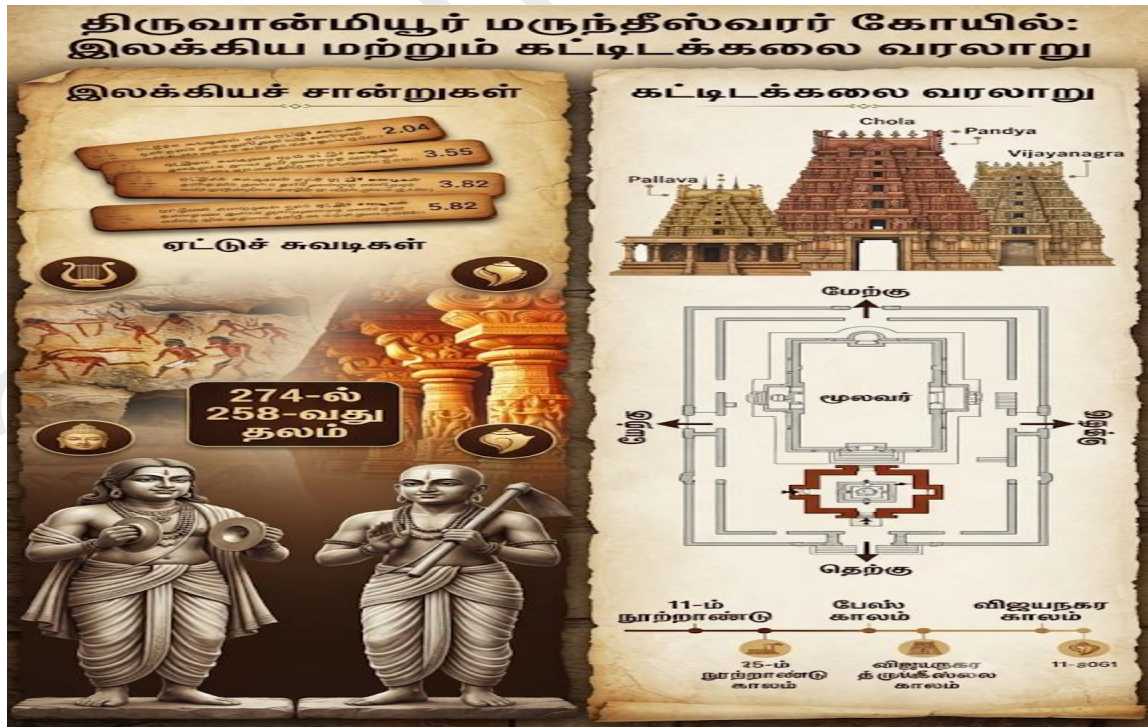

Fig 4: திருவான்மியூர் மருந்தீஸ்வரர் கோயில்: இலக்கிய மற்றும் கட்டிடக் கலை வரலாறு

இப்படம் திருவான்மியூர் மருந்தீஸ்வரர் கோயிலின் இலக்கிய மற்றும் கட்டடக் கலை வரலாற்றை விளக்குகிறது. இடதுபுறம் தேவாரப் பதிக எண்கள் பொறிக்கப்பட்ட ஏட்டுச் சுவடிகள், சம்பந்தர் மற்றும் அப்பர் சிலைகள் மூலம் இலக்கியச் சிறப்பைக் கூறுகிறது. வலதுபுறம் கோயில் வரைபடம் மற்றும் பல்லவர் முதல் விஜயநகர காலம் வரையிலான கட்டடக் கலை காலக்கோட்டைக் காட்டுகிறது.

7. இறைவனின் திருநாமங்களும் அவற்றின் இலக்கியப் பின்னணியும்

ஒரே இறைவனுக்கு பல திருநாமங்கள் அமைந்திருப்பது தமிழக பக்தி இலக்கிய மரபின் ஒரு சிறப்பியல்பாகும்; ஒவ்வொரு பெயரும் ஒரு தனித் தல புராணக் கதையையும், அதன் மூலம் ஒரு தனித் தத்துவக் கோணத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. “வால்மீகேஸ்வரர்” எனும் பெயர் முனிவரின் வழிபாட்டு மரபையும், “மருந்தீஸ்வரர்/ஒளஷதநாதர்” எனும் பெயர் மருத்துவ ஞானம் அளிக்கும் இறையருளையும், “பால்வண்ணநாதர்” எனும் பெயர் சுயம்பு லிங்கத்தின் இயற்கை நிறத்தையும் அதன் பின்னணிக் கதையையும் குறிக்கின்றன. இத்தகைய பன்முகப் பெயர்கள், ஒரு தலம் காலப்போக்கில் பல்வேறு பக்தி மரபுகளையும் புராணக் கதைகளையும் தன்னகத்தே உள்வாங்கி வளர்ந்த வரலாற்றுச் செயல்முறையை பிரதிபலிக்கின்றன. இது, தமிழக சிவாலயங்கள் பொதுவாகக் கொண்டுள்ள “பல அடுக்கு புராண மரபு” (Layered Mythological Tradition) எனும் பண்பை எடுத்துக்காட்டும் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

8. உற்சவங்களும் சமூக-பண்பாட்டு முக்கியத்துவமும்

திருவான்மியூர் கோயிலில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் பிரம்மோற்சவத்தில், ஒன்பதாம் நாள் வன்னி மரச் சேவையும், பத்தாம் நாள் வால்மீகி முனிவருக்குத் தியாகராஜர் திருக்கல்யாண நடனம் காட்டும் ஐதீகச் சிறப்பும், பதினோராம் நாள் வெள்ளியங்கிரி விமான சேவையும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன (Shaivam.org, n.d.). இத்தகைய உற்சவங்கள், தல புராணக் கதைகளை ஆண்டுதோறும் நிகழ்த்துக் கலையாக (Ritual Performance) புதுப்பித்துக்கொள்ளும் ஒரு பண்பாட்டு நடைமுறையாகும் இதன் மூலம், எழுத்து வடிவிலான புராண இலக்கியம் வாய்மொழி நிகழ்த்துக் கலை மரபாகவும் தொடர்ச்சியாக உயிர்ப்புடன் விளங்குகிறது. மேலும், உடல் மனநலக் குறைபாடுகள் நீங்க வேண்டி பக்தர்கள் இத்தலத்திற்கு தரிசனத்திற்கு வருவது, மருந்தீஸ்வரர் புராணக் கதையின் தொடர்ச்சியான சமூக நடைமுறை வெளிப்பாடாகக் கருதத்தக்கது.

Fig5: திருவான்மியூர் மருந்தீஸ்வரர் கோவில்: புராணமும் சமூக நடைமுறையும்

இப்படம் திருவான்மியூர் மருந்தீஸ்வரர் கோவிலின் மூன்று முக்கிய இறைவன் திருநாமங்களையும் (வால்மீகேஸ்வரர், மருந்தீஸ்வரர், பால்வண்ணநாதர்), பிரம்மோற்சவத்தின் மூன்று முக்கிய நாட்களின் ஊர்வலங்களையும் விளக்குகிறது. மேலும், இன்றும் உடல் மற்றும் மனநலத்திற்காக கோவிலுக்கு வந்து வழிபடும் மக்களின் நடைமுறையைச் சோழர் கால சுவரோவியப் பாணியில் அழகாகச் சித்தரிக்கிறது.

9. ஒப்பீட்டு நோக்கு: பிற பாடல் பெற்ற தலங்களுடன்

திருவான்மியூர் தலத்தை பிற பாடல் பெற்ற தலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, சில பொதுவான வரலாற்றுப் பண்புகளை அடையாளம் காண முடிகிறது. முதலாவதாக, பல அரசமரபுகளின் தொடர்ச்சியான ஆதரவு பெற்று படிப்படியாக விரிவடைந்த கட்டிடக்கலை வரலாறு, திருக்கோளூர் (Revathi, 2020) மற்றும் காப்பலூர் (Rangarajan, 2017) தலங்களிலும் ஒரே மாதிரியாகக் காணப்படுகிறது. இரண்டாவதாக, ஒரே இறைவனுக்கு பல திருநாமங்கள் அமைந்திருப்பதும், ஒவ்வொரு பெயருக்கும் தனித் தல புராணக் கதை இருப்பதும் தமிழக சிவாலயங்களின் பொதுப்

பண்பாகும். மூன்றாவதாக, சங்க இலக்கிய காலத்திற்குப் பின்னர் தோன்றிய பக்தி இலக்கிய மரபு, அகம்—புறம் எனும் மனித வாழ்வியல் கருப்பொருள்களிலிருந்து இறை-மைய இலக்கியத்தை நோக்கி நகர்ந்த போக்கை, சங்க இலக்கியம் தொடர்பான சமீபத்திய ஆய்வுகள் (இராஜா, 2022; ரமேஷ் & தமிழரசி, 2025; சோபா & முருகேஸ்வரி, 2023) மறைமுகமாக உறுதிசெய்கின்றன — ஏனெனில் இவ்வாய்வுகள் சங்க கால மற்றும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் சமூக-அற விழுமியங்களை பகுப்பாய்வு செய்கின்றன, மேலும் இத்தகைய விழுமியங்களே பின்னாளில் பக்தி இலக்கியத்தில் இறை-மைய வடிவில் தொடர்ச்சி பெறுகின்றன.

10. ஆய்வின் வரம்புகள்

இக்கட்டுரை முதன்மையாக வெளியிடப்பட்ட தல புராண ஆவணங்களையும், தேவாரப் பதிக எண் தரவுகளையும், இணையவழி தல வரலாற்றுப் பதிவுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. கோயிலின் அசல் கல்வெட்டுகள் நேரடியாக இக்கட்டுரையில் புலனாய்வு செய்யப்படவில்லை; எதிர்கால ஆய்வுகள் இக்கோயிலின் கல்வெட்டுத் தரவுகளை நேரடியாக வாசித்து, அரசமரபுகள் அளித்த நன்கொடைகள் தொடர்பான விரிவான வரலாற்றுத் தரவுகளை வெளிக்கொணரலாம்.

Fig6: தமிழக சிவாலயங்களின் வரலாற்றுப் பண்புகளும் ஆய்வின் வரம்புகளும்

இக்கல்வி விளக்கப்படம் திருவான்மியூர் உள்ளிட்ட சிவாலயங்களின் ஒப்பீட்டு வரலாற்றை விவரிக்கிறது. மேல் பகுதியில், காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி, இறைவனின் மூவகை திருநாமங்கள் (வால்மீகேஸ்வரர், மருந்தீஸ்வரர், பால்வண்ணநாதர்) மற்றும் சங்க இலக்கியம் பக்தி இலக்கியமாக உருமாறிய பரிணாமம் ஆகியவை விளக்கப்பட்டுள்ளன. கீழ்

பகுதியில், ஆய்வுக்குப் பயன்பட்ட தேவாரப் பதிகங்கள் மற்றும் தல புராணங்கள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளதுடன், முழுமையாகப் படிக்கப்படாத கல்வெட்டுகள் எதிர்கால ஆய்விற்கான தேவை என்பதையும் இது தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

11. இலக்கியத் தத்துவப் பரிமாணம்: வால்மீகியும் சிவ வழிபாட்டு மரபும்

வால்மீகி முனிவர் இராமாயணத்தை இயற்றிய பெருமுனிவராக இந்திய இலக்கிய மரபில் விஷ்ணு-மைய பாரம்பரியத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவராகக் கருதப்படுகிறார். எனினும், திருவான்மியூர் தல புராணத்தில் அவர் சிவ வழிபாட்டைச் சிறப்பாகக் கடைப்பிடித்தவராகச் சித்தரிக்கப்படுகிறார். இத்தகைய கூற்று, தமிழக பக்தி இலக்கிய மரபில் சைவமும் வைணவமும் ஒரே இலக்கிய-புராண வெளியில் இணைந்து இயங்கிய தத்துவப் பாங்கை வெளிப்படுத்துகிறது. சைவ சமய தத்துவம், சிவனை பரம்பொருளாகவும், விஷ்ணு உள்பட அனைத்து தேவர்களையும் அப்பரம்பொருளின் வெளிப்பாடுகளாகவும் கருதும் “அனைத்தும் சிவமயம்” எனும் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது (அருணாசலம், 1976). இதன் அடிப்படையில், இராமாயணம் இயற்றிய வால்மீகி முனிவரும் இறுதியில் சிவனையே தன் முதன்மை வழிபாட்டு மூர்த்தியாகக் கொண்டவராகச் சித்தரிக்கப்படுவது, தனிப்பட்ட முனிவர் வரலாற்றைக் காட்டிலும், சமயங்களுக்கிடையேயான ஒற்றுமையை வலியுறுத்தும் ஒரு இலக்கியத் தந்திரமாகவே பொருள்கொள்ளத்தக்கது.

மேலும், இத்தகைய தல புராணக் கதைகள், பக்தி இலக்கிய காலகட்டத்தில் பல்வேறு பிரதேச மற்றும் சமய மரபுகளை ஒரு பொது இலக்கிய வெளியில் இணைக்கும் ஒரு கருவியாகச் செயல்பட்டதை அறிய முடிகிறது. அகத்திய முனிவரின் மருத்துவ உபதேசக் கதையும், மார்க்கண்டேயரின் முத்தி நெறி வினாவும், காமதேனுவின் விமோசனக் கதையும் இவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில், வெவ்வேறு பக்தி வழிபாட்டுக் குழுக்களால் இணைக்கப்பட்ட தனித் தனிப் புராணத் தொகுதிகளாக இருக்கக்கூடும் என்பது தல புராண ஆய்வுகளில் பொதுவாகக் காணப்படும் ஒரு கருதுகோளாகும். இத்தகைய அடுக்கு அடுக்கான புராண இணைவு, ஒரு தலம் நூற்றாண்டுகளாகப் பல்வேறு சமூகக் குழுக்களின் பக்தி வெளிப்பாட்டு மையமாக விளங்கிய வரலாற்றுச் சான்றாக அமைகிறது.

12. தற்கால பொருத்தப்பாடு

இன்றைய பாரம்பரியப் பாதுகாப்பு மற்றும் கலாச்சாரச் சுற்றுலா அபிவிருத்தி முயற்சிகளின் பின்னணியில், திருவான்மியூர் போன்ற பாடல் பெற்ற தலங்கள் குறித்த இலக்கிய-வரலாற்று ஆய்வுகளுக்கு விசேட முக்கியத்துவம் உண்டு. இத்தகைய தலங்கள் தொடர்பான தேவாரப் பதிக

எண்கள், தல புராணக் கதைகள், கல்வெட்டுத் தரவுகள் ஆகியவற்றை முறையாக ஆவணப்படுத்துவது, எதிர்கால சந்ததியினருக்கு தமிழக பக்தி இலக்கிய மரபின் ஆழத்தை உணர்த்துவதற்கு இன்றியமையாததாகும். மேலும், மனநலம், உடல்நலம் தொடர்பான மருந்தீஸ்வரர் புராணக் கதையின் தற்கால பொருத்தப்பாடு, பாரம்பரிய நம்பிக்கை அமைப்புகளும் நவீன நல்வாழ்வுத் தேடல்களும் எவ்வாறு தொடர்ச்சியாக இணைந்து செயல்படுகின்றன என்பதற்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டாகவும் அமைகிறது.

Fig 7: திருவான்மியூர் மருந்தீஸ்வரர் கோயில்: தத்துவமும் தற்காலமும்

இப்பட விளக்கப்படம் திருவான்மியூர் மருந்தீஸ்வரர் கோயிலின் சைவ-வைணவ ஒருமைப்பாட்டையும் (வால்மீகி வரலாறு), தற்கால முக்கியத்துவத்தையும் விளக்குகிறது. பாரம்பரியக் கலை மற்றும் நவீன வடிவமைப்பு மூலம், கல்வெட்டுப் பாதுகாப்பு, கலாச்சாரச் சுற்றுலா, மற்றும் மூலிகை மருத்துவ நல்வாழ்வு ஆகியவற்றை இது தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இது பாரம்பரியத்தை எதிர்காலத்துடன் இணைக்கும் பாலமாக உள்ளது.

13. முடிவுரை

ஸ்ரீ வால்மீகேஸ்வர ஸ்வாமி சன்னிதி, தமிழக பக்தி இலக்கிய மற்றும் கோயில் கட்டிடக்கலை வரலாற்றின் ஒரு குறுக்குவெட்டுத் தோற்றத்தை வழங்கும் முக்கியத் தலமாகும். வால்மீகி, அகத்தியர், மார்க்கண்டேயர் ஆகிய முனிவர்களின் புராணக் கதைகள், திருஞானசம்பந்தர்—அப்பர் ஆகியோரின் தேவாரப் பதிகங்கள், பல்லவர் முதல் விஜயநகர அரசர் வரையிலான அரசமரபுகளின் தொடர்ச்சியான ஆதரவு ஆகிய அனைத்தும் ஒன்றிணைந்து, இத்தலத்தை ஒரு பன்முக இலக்கிய-

வரலாற்று ஆவணமாக மாற்றியுள்ளன. இத்தலத்தின் பல திருநாமங்களும், அவற்றுக்குப் பின்னால் உள்ள தனித்தனிப் புராணக் கதைகளும், தமிழக சிவாலயங்கள் நூற்றாண்டுகளாகக் கடந்துவந்த பண்பாட்டு அடுக்குகளை (Cultural Layers) புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு சிறந்த வாய்ப்பை வழங்குகின்றன. இத்தகைய உள்ளூர்த் தல ஆய்வுகள், தமிழக பக்தி இலக்கிய வரலாற்றின் பரந்த படத்தை உருவாக்குவதில் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.

14. துணைநூற் பட்டியல் (References)

- [1]. அருணாசலம், மு. (1976). தமிழ் இலக்கிய வரலாறு: பதினொன்றாம் நூற்றாண்டு. பாரி நிலையம்.
- [2]. இராஜா, இரா. (2022). சங்க கால வாழ்வியல் விழுமியங்கள்: புறநானூற்றில் அரசியல் அறங்கள். International Journal of Creative Research Thoughts (IJCRT), 10(3), 849–855.
- [3]. சோபா, ரா., & முருகேஸ்வரி, நா. (2023). பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் கற்பு. International Journal of Creative Research Thoughts (IJCRT), 11(3), 745–750.
- [4]. தமிழ் விகிப்பீடியா. (n.d.). திருவான்மியூர் மருந்தீசுவரர் கோயில். Tamil Wikipedia.
- [5]. பிருந்தா, செ. (2024). நற்றிணை – மருத்திணையில் நகை மெய்ப்பாடு. International Journal of Creative Research Thoughts (IJCRT), 12(11), a611–a618.
- [6]. மாலைமலர். (2022). நோய்களை தீர்க்கும் திருவான்மியூர் மருந்தீஸ்வரர் திருக்கோவில். Maalaimalar Devotional. <https://www.maalaimalar.com/devotional/temples/2022/02/04133442/3447972/Marundeeswarar-Temple-Thiruvanmiyur.vpf>
- [7]. ரமேஷ், டி. கே., & தமிழரசி, பா. (2025). Sense of self & related behaviour: A behavioral psychology perspective in Purananooru. International Journal of Creative Research Thoughts (IJCRT), 13(8), g173–g179.
- [8]. வீரப்பன், ஏ., & இராமேஷ்குமார், ஆ. (2022). திருக்குறள் உணர்த்தும் குடும்பநெறி. International Journal of Creative Research Thoughts (IJCRT), 10(12), c851–c856.
- [9]. Bhanu, T. (2015). Vijayanagar art and architecture: An overview. International Journal of Creative Research Thoughts (IJCRT), 3(1), 823–830.
- [10]. Gopal Iyer, T. V. (Ed.). (1984). Tevaram: Hymnes Sivaites du pays Tamoul. Institut Français de Pondichéry.

- [11].Nilakanta Sastri, K. A. (2002). A history of South India from prehistoric times to the fall of Vijayanagar. Oxford University Press. (Original work published 1955)
- [12].Rangarajan, G. (2017). Religion in Kappalur inscriptions. Journal of Emerging Technologies and Innovative Research (JETIR), 4(6), 363–367.
- [13].Revathi, K. (2020). History of Thirukolur and Vaithamanidhi Perumal Temple in Tiruchendur Taluk. Journal of Emerging Technologies and Innovative Research (JETIR), 7(2), 1295–1299.
- [14].Shaivam.org. (n.d.). திருவான்மியூர் மருந்தீஸ்வரர் கோயில் தல வரலாறு. <https://shaivam.org/hindu-hub/temples/place/192/thiruvanmiyur-marundheeswarar-temple/>
- [15].Vastushastram. (2023). அறிந்த கோயில்கள் அறியாத ரகசியங்கள் — திருவான்மியூர். <https://www.vastushastram.com/>